

jeg siger, at den ikke vil, saa troer jeg, at vi derpaa have et tilstrækkeligt Exempel deri, at de Personer, som ved Lov og Anordning ere forpligtede til at skulle tegne en Overlevelsesrente, nødtigt gjøre det og vistnok i alt Fald i de fleste Tilfælde søge at gjøre deres Indskud saa lidet som muligt. Der er efter min Mening især to Omstændigheder, der gjøre Statens Borgere utilbøielige til at lade sig tegne i Forsikringsanstalterne, i hvilken Henseende jeg skal bemærke, at for den lavere stillede Deel af Befolkningen er det tvungne Fattigvæsen og for den høiere stillede Deel, som henhører til Embedsclassen er Pensionsvæsenet en vigtig Indretning. Derjom Pensionsvæsenet ikke var, saa maatte Embedsmændene gaae i Spidsen, og saa vilde de upaatvilelig ogsaa gaae i Spidsen for Benyttelsen af en saadan Indretning som den, der her er foreslaaet. Naar Staten nu imidlertid ikke troster sig til at sige til Embedsmændene: „Pensionsvæsenet skal affattes, og I skulle sørge for Eder selv“, hvorledes kan den saa have nogen rimelig Udsigt til, at den ringere stillede Deel af Befolkningen skulde ville undvære Noget af sit Erhverv for at kunne tegne sig, al den Stund denne Deel af Befolkningen veed, at det tvungne Fattigvæsen staaer i Baghaanden, og at den paa ingen mulig Maade kan komme til at lide, hvad den kan kalde Nød. Jeg for mit Vedkommende skal ligesaa villigt som Nogen af de ærede foregaaende Talere erkjende Regjeringens gode Hensigter med Lovforslaget, og jeg skulde ligesaa godt som de ønske og haabe, at en saadan Anstalt som den foreslaaede kunde blive til almindelig Gavn, men jeg har ikke villet tilbageholde min Tvivl i saa Henseende, allermindst da jeg indseer, at Sagen tillige vil medføre nogen Beføstning baade for Staten og Communen. I saa Henseende skal jeg fremhæve, at der i Spidsen for Anstalten skal staae en kongelig Embedsmand med Pension, og at Communerne efter Forslaget vistnok ogsaa ville komme til at gjøre Udlæg. — Hvad selve Lovforslagets Indhold iøvrigt angaaer, da skal jeg ikke indlade mig derpaa; jeg har kun villet udtale, at jeg ikke troer, at den Hensigt, som man har for Sie med nærværende Lovforslag, derved vil opnaaes, og at jeg ikke troer, at man

ad den deri omhandlede Bei vil faae den simple Arbejder til at lade sit Liv forsikre.

David: Jeg skal ikke nægte, at, om jeg end havde troet, at et Lovforslag som det foreliggende i det Hele vilde finde en temmelig udbredt Billigelse, saa havde jeg dog ikke kunnet forfølge for mig selv, at det Lovforslag, hvorved det i samme omhandlede Siemed skulde opnaaes, et Siemed, som jeg i lang Tid har anseet for velgjørende, og for hvis Realisation det var værd, at man bestræbte sig, ikke vilde kunne undgaaes at angribes fra enkelte Sider, hvor man, med tilbørligt Hensyn til saadanne Indretningers nødvendige Organisation, muligt kunde finde Et og Andet at udsætte paa det foreliggende Lovforslag. Derimod vil jeg tilstaae, at jeg ikke havde tænkt mig det Slags Indbendinger imod det, som den sidste ærede Taler har fremsørt, og det er i Anledning af, hvad han fremsatte, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, længe før jeg havde troet, at det ellers vilde tilkomme mig at udtale mig om nærværende Lovforslag. Jeg havde ikke troet, at man vilde finde Noget i samme, som skulde kunne være i Strid med den almindelige Anskuelse om Menigmands Stilling i Samfundet. Jeg havde navnlig ikke troet, at den almindelige Mening om og blandt den Klasse af Medborgere, som i Lovforslaget nærmest haves for Sie, skulde være den, at de burde stole paa Fattigvæsenet, ligesom Embedsmændene burde stole paa Pensionsvæsenet. — Det har været mig overraskende at høre en saadan Mening blive fremsørt, og det navnlig af en Mand, for hvis Indsigt i Almuens hele Stilling jeg iøvrigt har megen Agtelse. Han gik ud fra, at en Anstalt som den her foreslaaede allerede vilde være overflødig og skadelig af den Grund, at den vilde modarbejde lignende Anstalter i Communerne. Jeg vil herimod bemærke, at det jo vel kan være Tilfældet, skjønt det dog ikke er mig bekjendt, at der allerede findes netop saadanne Forsikringsanstalter i Communerne, eller dog i enkelte Communer; men disse kunne i ethvert Fald ikke være baserede paa nogen rimelig Forudberegning; thi det ligger i alle sliche Anstalters Natur, at en rimelig Forudberegning beroer paa et tilstrækkeligt Antal af